

ת"פ 31122/10/17 - מדינת ישראל נגד אריק שוקרון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 31122-10-17 מדינת ישראל נ' שוקרון

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רעות בן-משה
נגד
הנאשם אריק שוקרון
ע"י ב"כ עו"ד אבי אילון

גזר דין

השתלשלות ההליך:

- ביום 26.02.18, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן ונקבעה אחריותו לביצועה של עבירת תקיפה חובלנית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. לפי המוסכם הופנה הנאשם לשירות המבחן, והתביעה הודיעה כי תטען להרשעת הנאשם ולענישתו בעונש עיקרי של מאסר לריצוי בעבודות שירות ולצדו ענישה נלווית.
- בתסקיר מיום 15.11.19 המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם ולחייבו באמצעים מוחשי ומציבי-גבול של צו של"צ בהיקף של 140 שעות.
- ביום 03.12.18, לאחר שמיעת טיעונים לעונש, הורשע הנאשם בעבירה הנ"ל והופנה לממונה על עבודות השירות. בחוות הדעת מיום 11.03.19 נמצא הנאשם כשיר לריצוי מאסר בעבודות שירות.

מעשי הנאשם:

- ב-08.03.19 בשעה 20:00 נהג ברכבו הנפגע, מר חיים שלום, יליד 1949, וכשהבחין ברכבו של הנאשם שחנה בכביש, צפר לו ועקף אותו.
- הנאשם יצא מרכבו, ניגש לרכבו של הנפגע, הכה באגרופו בפניו והצמיד את חגורת הבטיחות לגופו. הנפגע יצא מרכבו והנאשם דחף אותו והפיל אותו. במעשיו אלו גרם הנאשם לנפגע אדמומיות באגן ימין ובפנים, והנפגע פונה לבית החולים לבדיקות.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה- קביעת מתחם עונש הולם ואישור ההסדר:

1. עניינו בהסדר מסוג "טווח", המצריך קביעתו - ולו בקירוב - של מתחם העונש ההולם, מולו נבדקות סבירותו והצדקתו של הסדר הטיעון.
2. בפגיעתו בגופו של הנפגע פגע הנאשם באופן מהותי בערכים מוגנים של שמירת החיים והבריאות ושל האוטונומיה של האדם על גופו, כחלק מכבודו כאדם. הנזק הקונקרטי לא היה חמור או מתמיד, אך הנזק הפוטנציאלי - המוגבר כשמדובר באדם מבוגר כנפגע - חמור מאוד.
3. הנפגע העיד לעונש מטעם התביעה, אך לא אתיחס לפגיעות שאינן כלולות בכתב האישום. המסמכים הרפואיים וצילום החבלות [תע/1, תע/2] מעידים דיים על הפגיעות. ודאי שיש לקחת בחשבון גם את הפגיעות הלא-פיזיות בנפגע - את הכאב, ההשפלה ואובדן הביטחון.
4. הענישה הנוהגת מגוונת למדי אך ככלל ניתן לאתר קו ענישתי ברור, לפיו כאשר מדובר בתקיפה חובלנית שלא בוצעה בחפץ ולא גרמה לנזק חמור או מתמיד, נקבעו מתחמים עונשיים בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בכליאה (כך ראו ת"פ 5401-01-17 מ.י. נ' סמימי (2017), ת"פ 5594-02-17 מ.י. נ' אלבי (2017), ת"פ 38531-01-15 מ.י. נ' לוין (2016), ת"פ 19626-05-14 מ.י. נ' הלפרין (2016), ת"פ 26054-12-14 מ.י. נ' ריאגוזוב (2016)).
5. דא עקא, שבעניינו מתקיימות שתי נסיבות מחמירות המחייבות קביעתו של מתחם מחמיר: ראשית, היות הנפגע אדם מבוגר, שנתפס כמי שלא יוכל להשיב מלחמה שיערה; ושנית, התנהגותו חסרת הרסן של הנאשם על-רקע שימוש בדרך, המשייכת את המעשה לקטגוריית "זעם נהגים" או "טרור בכביש".
6. קו פסיקתי ברור מורה על הצורך בהחמרת העונשים בגין עבירות אלימות על-רקע שימוש בדרך או 'זעם נהגים', וראו למשל: עפ"ג 32560-10-14 מ.י. נ' בלס (2015), בו אמר בית המשפט "לא בכדי פתחנו את פסק הדין הנוכחי במילים: 'שוב בפנינו אירוע על רקע שימוש בדרך'. לצערנו, כמותב ערעורים שהמשפט הפלילי הוא לחם חוקו, אין כמעט יום שבו אין בפנינו ערעור שענינו אלימות על רקע זה", ובו נקבע מתחם עונשי שבין מאסר בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר; עפ"ג 25844-06-14 מ.י. נ' דרעי (2014) ובו קביעות דומות; ע"פ 21076-08-15 מ.י. נ' זדה (2018); ות"פ 59919-02-16 מ.י. נ' פרלין (2018);
7. בשקלול הנסיבות, ייקבע מתחם שתחילתו במאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות, וסופו ב-12 חודשי מאסר, כעונש עיקרי.
8. עתירת התביעה מצויה אפוא במתחם וההסדר סביר ומאוזן.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - קביעת העונש במסגרת ההסדר:

1. הנאשם יליד 1964, כבן 54 כיום, ללא עבר פלילי, עלה לישראל לפני כחמש שנים ומתפרנס מהשכרת דירות שבבעלותו ומתמורה שקיבל בעת מכירת עסק שהקים. הנאשם זועזע מהתנהגותו שלו, הביע צער וחרטה, והחל ביוזמתו בטיפול פסיכולוגי. שירות המבחן מצא כי לנאשם מערכת ערכים תקינה ונורמטיבית, ואין צורך בהפנייתו לטיפול.

2. לזכות הנאשם שיקולים כבדי משקל שיובילו לקביעת עונשו העיקרי של הנאשם כמאסר שירות, לזכות הנאשם, לתקופה קצרה:

א. הודייתו של הנאשם במיוחס לו, שיש עמה נטילת אחריות, ושחסכה משאבי ציבור;

ב. היעדרו של עבר פלילי;

ג. התנהגות חיובית כללית;

3. לצד העונש העיקרי יוטל מאסר מותנה לתוספת הרתעה. עוד יחויב הנאשם בפיצוי הנפגע, בסך שכדרכם של פיצויים בהליכים פליליים לא ימצא בהכרח את מלוא הנזק, שלא הוכח כדבעי.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות החל מיום 29.04.19 בדואר תל-אביב, דרך ההגנה 137 תל-אביב - יפו. הנאשם מוזהר, כי אי-ציות להוראות הממונה על עה"ש או הממונים במקום העבודות, יוביל להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי המאסר בכליאה. תשומת-לב הנאשם להוראות ולהתראות שבחוות דעתו של הממונה. עם-זאת, יוכל הממונה על עה"ש לקבוע מועד אחר לתחילת העבודות, לבקשת הנאשם, החל מחודש אוגוסט 2019;

ב. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג;

ג. פיצוי לנפגע מר חיים שלום בסך 3,000 ₪, שיופקד עד ליום 01.05.19 ויועבר לנפגע. לא ישולם הסך במועד, יישא ריבית והפרשי הצמדה מהיום ועד ליום התשלום המלא בפועל;

הוראות נלוות:

א. התביעה תעביר בהקדם למזכירות בית המשפט טופס פרטי מתלון, שייסרק כחסוי;

ב. מוצגים יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

ג. פיקדון בתיק זה, או בתיק קשור, יושב לנאשם;

ד. עותק גזר הדין יועבר לממונה עה"ש, ולידיעת שירות המבחן;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט אדר ב' תשע"ט, 26 מרץ 2019, במעמד הצדדים.

